

foranlediget af det ærede Medlem for 10de Kreds (Schøler) og ved den Nos, som det ærede Medlem for 1ste Kreds (Mellemann) har tilbøjet den nye Bestemmelse. Vil man endelig udvide Omraadet for det private Skifte af Dødsboer, saa er der andre Veie at gaa; man behøver ikke at foretage Udbelstenen paa der Maade, at man lader Skifteforvalteren skjønne, om det paa et vist Stadium kan gaa an, at Boet ekstraderes. Jeg skal eksempelvis henpege paa den Undtagelse, der gjælder i vor Nabolovgivning fra den almindelige Regel om, at umyndige Arvingers Tilstedeværelse medfører offentlig Skiftebehandling, nemlig at offentlig Skifte ikke indtræder, naar de umyndige Arvinger have deres Fader i Live. Hvor man har den ubetingede Garant, som ligger i, at Faderen endnu kan værge for Børnene, kan der være Grund til at tilstede privat Skifte, naar det først ved Registrering og Bundering er konstateret, hvad der er i Boet; men de vage Regler, der bydes her i § 74, kan jeg for Diebliffet, indtil jeg bliver anderledes underrettet eller belært, ikke finde anbefalelsesværdige. — Bestemmelsen i § 74 er jo et af de større Træk i det foreliggende Lovforslag, og det er det, jeg har villet holde mig til; lænd jeg forlader denne i Virkeligheden reformerende Bestemmelse, maatte jeg imidlertid ønske til de Spørgsmaal, der allerede ere stillede til den ærede Justitsminister, at føie et fra min Side. Det er alt tilstrækkelig fremhævet, at Bestemmelsen i § 74 sandsynligvis vil betydelig nedfætte det hele Kvantum af Skifteomkostninger, der falde i Landet, og af disse falder, som det ærede Medlem her hævder (Ulrik) har bemærket, en Del endnu i sportellønnede Embedsmænds Kasse, medens en ikke ringe Del gaar ind i Statskassen. Naar man skal kunne danne sig en Mening om det her foreliggende Lovforslag og da specielt om § 74, saa forekommer det mig nødvendigt, at man erholder nogen Veiledning til Bedømmelsen af dets finantzielle Betydning, og jeg tillader mig derfor at spørge den høitærede Justitsminister, om der foreligger det fornødne Materiale til en Bedømmelse heraf; foreligger der et Materiale, hvoraf man kan se, hvad Virkning § 74, naar den maatte træde ud i Livet, vil have for Statskassen? Den høitærede Minister vil ikke svare mig, at dette ikke kan siges, fordi det vil komme an paa, hvor meget Paragrafen vil blive anvendt, thi dertil svares selvfølgelig, at der altid vil kunne faas et nogenlunde brugeligt Grundlag i en Opgjørelse af de Skiftegebyrer, der tilfalde Statskassen af de Boer, i hvilke § 74 kan blive anvendt. Jeg antager, at det maa have foreligget Processkommissionen og Regjeringen, hvad Indflydelse § 74 i saa Henseende vil kunne udøve, og det vilde være mig høit, om jeg i den Retning maatte blive begeret med et Svar. At der vil blive Afgang i Statskassens Indtægter, er utvivlsomt, og jo flere sportellønnede Skifteforvaltere der bliver sat paa fast Løge, desto større Af-

gang vil der blive. Derimod, og hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger til denne Paragraf, tror jeg ingenlunde, at der vil ske Afgang i Skifteomkostningerne for vedkommende Private. Resultatet af § 74 vil ingenlunde være, at Arvingerne A., B., C., D. plus Bærgerne for Arvingerne E., F., G., H. skifte selv; nei, Følgen vil blive en helbig Sagt fra forskellige Sagføreres og Skelsagføreres Side paa et bemægtige sig de Skifter, til hvis Erhvervelse den meromtalte § 74 giver en Afgang.

Madvig: Jeg ønsker kun, da jeg ibrigt ikke har Udflugt til at øve nogen Indflydelse paa denne Sags Behandling, paa dette Standpunkt af Behandlingen at gjøre en Henstilling til den ærede Justitsminister og de ærede Medlemmer, som i Udvalget ville faae med Lovforslaget at gjøre, om der ikke maatte være Anledning til at foretage en Forandring i den arkitektoniske Bygning af Lovudkastet. Saaledes som det nu er affattet, forekommer det mig aabenbart, at der i Epifsen af Kapitel 2 er givet en Del Bestemmelser, der ikke særlig angaa den offentlige Skiftebehandling og de første Foranstaltninger ved den, men som i Almindelighed omhandle, hvad der er at iagttage, naar et Dødsfald indtræder, uden Hensyn til om Skiftebehandling bliver offentlig eller privat. Jeg tror, at disse Paragrafer burde staa i Epifsen som indeholdende de almindelige Forskrifter om, hvad der er iagttage og/aa ved Dødsboer, som ikke undergives den i Kapitel 2 omhandlede offentlige Behandling. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, tror jeg, at man, naar man begynder at læse Kapitel 1, endnu ikke har den Forudsætning, der hører til for at forstaa dette Kapitel rigtig. Man er endnu ikke sat paa det rigtige Synspunkt, der aabenbart er det, at man maa forelægge sig det Spørgsmaal: naar Døden indtræder, hvad er det da for en Autoritet, der sætter sig i Bevægelse? Det er Skifteretten, der i ethvert Tilfælde foretager disse Skridt, men muligen igjen træder fra og muligen fortsætter Boets Behandling. Det var blot denne Henstilling, jeg vilde tillade mig. — Med Hensyn til Sagens Realitet føler jeg mig ikke kaldet til at gjøre nogen Bemærkning; der er blot eet Punkt, jeg vil fremhæve ligeoverfor, hvad den ærede sidste Læser ytrede. Naar man taler om, hvad der udrettes ved dette Lovudkast, eller hvad ikke, om der sker Fremskridt derved eller ikke, saa vil jeg ikke dvæle ved Afvikelsen mellem Konkursboer eller Ikke-Konkursboer, og heller ikke ved § 74 — med Hensyn til hvilken jeg vil overlade Andre at afkræfte de Indvendinger, der nylig bleve fremsatte mod den —, men jeg vil lægge en overmaade stor Vægt paa, hvad denne Forhandling efter min Mening har givet al Anledning til at lægge Vægt paa, nemlig at denne Lov giver en fast Lovregel paa et Omraade, hvor det har været sig, og det ogsaa netop under Forhandlingen i Dag, at der dels er